

Firas Al Khoury: „Toen ik in Nederland kwam, had ik gelukkig mijn diploma bij me maar ik had geen idee wat ik ermee kon.”

© Ellen hansen

INTERVIEW BUITENLANDSE ARTSEN

Gezocht: stageplek voor arts uit buitenland

Zorg voor meer stageplekken voor artsen met een buitenlands diploma. Dan halen ze eerder hun toetsen en kunnen ze sneller aan het werk. Dat zegt arts-assistent Firas Al Khoury, werkzaam in VieCuri Medisch Centrum in Venlo. „Te veel goed opgeleide artsen met veel ervaring zitten nu onnodig thuis.”

DOOR JUDITH JANSSEN

VENLO

Een Syrische traumachirurg met 37 jaar ervaring, zit al jaren in Nederland thuis. Hij studeert voor zijn artsexamens, leert ondertussen de Nederlandse taal en probeert - onder druk van de gemeente - aan werk (en dus uit de kaartenbak) te komen. En dat terwijl hij een leven lang ervaring heeft als arts in conflictsituaties.

Zonde, vindt Firas al Khoury, arts-assistent op de intensive care in het VieCuri Medisch Centrum in Venlo en medeoprichter van de Vereniging voor Buitenlands Gediplomeerde Artsen.

Hij roept huisartsen en zorginstellingen op meer stageplekken vrij te maken voor artsen met een artsendiploma uit het buitenland. Voor artsen die als vluchteling naar Nederland zijn gekomen, maar ook voor Nederlandse artsen die buiten de EU hun diploma hebben gehaald.

De arts met ruim dertig jaar ervaring moet nu opnieuw een basiskennistoets maken.

FIRAS AL KHOURY

Hoe eerder ze ervaring op doen met het Nederlandse zorgsysteem, hoe sneller ze hun toetsen halen en hoe sneller ze vervolgens als arts in Nederland aan het werk kunnen, denkt Al Khoury.

BI-toets

Artsen die buiten de EU hun diploma hebben gehaald en in Nederland als arts willen werken, moeten eerst de zogeheten beroepsinhoudelijke toets (BI-toets) maken. Daarmee wordt bepaald in hoeverre hun kennisniveau vergelijkbaar is met het niveau van Nederlandse artsen in opleiding en of eventueel extra coschappen, taallessen of lessen over het Nederlandse zorgsysteem nodig zijn.

In Irak wordt ervan uitgegaan dat de dokter alles weet.

FIRAS AL KHOURY

De BI-toets bestaat onder meer uit een algemene kennis- en vaardighedentest (Nederlands, Engels, kennis over het Nederlands zorgstelsel), een basiskennistoets en twee toetsen waarmee de klinische kennis en vaardigheden worden getest.

Kennis die deze artsen al kunnen opdoen voordat ze de examens, die behoorlijk pittig zijn, moeten maken, zegt Al Khoury. Bovendien kunnen ze dan al bouwen aan hun netwerk én leren ze de taal.

„Maar veel huisartsen of zorginstellingen vinden het gedoe om een stageplek aan te bieden aan deze groep artsen. Ze kennen de mensen niet, weten vaak ook niet precies hoe ze het moeten regelen qua privacy of hebben geen ruimte om er nog iemand bij te hebben.” Bovendien concurreren deze artsen met Nederlandse studenten. En die stages krijgen de huisartsen en zorginstellingen deels vergoed, zegt Al Khoury.

Afstemming

Ook zou de BI-toets beter op de artsen kunnen worden afgestemd. Al Khoury: „Het nadeel van die toetsen is dat ze voor iedereen hetzelfde zijn. De arts met ruim dertig jaar ervaring moet opnieuw een basiskennistoets maken - met daarin vragen over biochemie en farmacologie. Iemand met zoveel ervaring, denkt niet meer als een student. Mij lijkt het slimmer om voor specialisten een ander soort toelating te eisen.” Veel goed geschoolde artsen uit het buitenland zitten in Nederland thuis, weet Firas al Khoury. Cijfers heeft hij niet. Maar hij kent er een aantal persoonlijk, zoals een kinderarts, een neurochirurg en de traumachirurg. Ook kent hij er een aantal via de vereniging.

Al Khoury vluchtte in 2012 vanuit Irak naar Nederland. In Bagdad werkte hij al anderhalf jaar als arts en inmiddels werkt hij in Venlo als arts-assistent Interne Geneeskunde in het VieCuri Medisch Centrum in Venlo. Hij heeft er hard voor moeten werken. „Toen ik in Nederland kwam, had ik gelukkig mijn diploma bij me maar ik had geen idee wat ik ermee kon. Ik wist niet eens dat er een BI-toets bestond. Ik had geluk. Ik hoefde me niet bij te scholen. Ik heb toen heel veel brieven gestuurd naar Limburgse huisartsen en ziekenhuizen om te vragen of ik mee mocht lopen en uiteindelijk kon ik in Venlo bij VieCuri anderhalf jaar stage lopen. Eerst mocht ik alleen meekijken, als snuffelstagiaire. Later als assistent. Ik leerde veel over de manier waarop we in Nederland met patiënten omgaan. Welke ziekten hier wel en niet veel voorkomen. Hepatitis A zie je in Irak heel veel bijvoorbeeld, in Nederland bijna nooit. In Irak wordt er ook van uitgegaan dat de dokter alles weet. Als hij iets moet opzoeken, is dat een teken van onvermogen. In Nederland is het doodnormaal dat een dokter wat opzoekt als hij iets niet weet.”

Vereniging

Een paar jaar geleden richtte hij met een aantal andere artsen een vereniging op om artsen met een buitenlands diploma beter te kunnen bijstaan als ze naar Nederland komen. Artsen uit Syrië en Irak, maar ook Nederlandse artsen die in Zuid-Afrika zijn geschoold bijvoorbeeld.

„Die komen hier, en dan? Ze weten vaak niet waar ze zich moeten melden als ze hier aan het werk willen, wat je met de papieren moet doen, hoe de examens werken. Veel artsen zetten bijvoorbeeld alles op alles om dat examen te halen. Ze blijven thuis om te studeren. Maar het is veel beter om al vroeg te beginnen met de praktijk. Maar dat weten ze niet, of ze weten niet hoe dat moet. Met de vereniging willen we een netwerk opbouwen van mensen die net als ik naar Nederland zijn gekomen. Maar ook met ziekenhuizen, huisartsen en andere zorgverleners zodat die ons ook leren kennen.”